

ΕΝΑ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΕΙΨΕΙ

Είναι παρήγορο πού ο «Αγώνας της γυναίκα» ελεχείρως σταυροφορία για την κατάργηση της επίσημης πορνείας. Άς μᾶς συχωρέσουν οι αναγνώστριες τὸ λεξιλόγιο καὶ ἄς δοῦμε μὲ λίγα λόγια τι εἶναι τὸ βάρβαρο αὐτὸ σύστημα καὶ γιατί πρέπει νὰ λείψει. Το θέμα ἔχει δύο ἀπόψεις, μία ὑγιεινολογική καὶ μία κοινωνιολογική—ἴσως θὰ πρέπει νὰ προσθέσει κανένας καὶ μίαν αἰσθητική. Άς δοῦμε τὴν πρώτη: Σὲ πολλὰ κράτη, ἰδίως στὰ Λατινικὰ ἐκρίθη ὠφέλιμο, γιὰ προφύλαξη τάχα τοῦ ἀγάμου πληθυσμοῦ νὰ περιορίζονται οἱ γυναῖκες πού ἐμπορεύονται τὸ κορμί τους σὲ ὠρισμένα σπίτια καὶ νὰ εἶνε πρόχειρες στὴν ἰατρική ἐπίβλεψη. Τὴν ἐπιχείρηση αὐτὴ ἀναλαμβάνει γιὰ κάθε σπίτι μιὰ ἡλικιωμένη γυναίκα πού εἶναι, σὰ νὰ ποῦμε, ὁ ἐργοδότης. Τὰ σπίτια αὐτὰ μαζεμένα σὲ μιὰ χωριστὴ συνοικία ἢ σκορπισμένα μὲ τὸ διακριτικὸ κόκκινο φανάρι ἀπετέλεσαν πάντα τὸ τρανότερο σημάδι τῆς γυναικείας, δηλ. τῆς ἀνθρώπινης, ἐξουθένωσης. Ὁ γιατρός περνᾷ δύο φορὲς τὴ βδομάδα γιὰ τὴν ἐπιθεώρηση. Καὶ ἂν ἀκόμη παραδεχτοῦμε πὼς ὁ γιατρός εἶναι ἄριστος στὴ δουλειά του δὲν μπορεῖ πάντα νὰ διακρίνει ἂν μιὰ γυναίκα εἶναι ἄρρωστη, εἴτε γιατί τὸ νόσημα ὑπάρχει χωρὶς φανερὰ συμπτώματα εἴτε γιατί οἱ ἐκδηλώσεις βρίσκονται σὲ μέρη ἀόρατα. Μιὰ τέτοια ἐπιθεώρηση εἶναι φυσικὸ νᾶναι πάντα ἐπιλόλαιη καὶ ὄχι σᾶν τὴν προσεκτικὴ ἐξέταση πού κάνει ἕνας ἐπαγγελματίας γιατρός στὴν ἰδιωτικὴ του πελατεία. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὸ ὁ γιατρός μπορεῖ, ἔστω καὶ σὲ σπάνιες περιπτώσεις, νὰ μὴν εἶναι ἀνεπηρέαστος εἴτε ἀπὸ τὶς περιποιηθεῖς καμιά; γυναίκας ἢ τὰ δῶρα τῆς διευθυντρίας. Άς ὑποθέσουμε πὼς αὐτὸ δὲ γίνεται. Τί συμβαίνει ὅμως; εἶπαμε πὼς καὶ ἡ διευθύντρια κάνει μιὰ ἐπιχείρηση ἀπὸ τὴν ὁποία περιμένει κέρδη εἴτε γιὰ νὰ ἱκανοποιήσει τὴ δική της ἀπληστία ἢ γιὰ νὰ προικίσει τὴν κόρη της. Γι' αὐτὸ οἱ ἐργάτριες πρέπει νὰ ἐργάζονται καὶ τὶς ἔχει ὑποχρεωμένες σ' αὐτό. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὸ ἄν μιὰ βρίσκεται ἄρρωστη. Εἶναι γιορτὲς ἀποκρηῆς π. χ. πού προβλέπεται πολλὴ πελατεία πρέπει νὰ ξεγελαστῆ ὁ γιατρός. Λίγη ὥρα πρὶν ἀπὸ τὴν ἐπιθεώρηση μερὶνὰ προληπτικὰ μέτρα θὰ ἐξυλιψουν προσωρινῶς τὰ σημάδια τῆς ἀρρώστειας, καὶ ὁ γιατρός θ' ἀπατηθεῖ. Ἡ ἐργάτιστα, ἢ «ἐροδόουλη», ὅπως τὴ λένε, πού εἶναι ἀπλῶς δούλη, δὲ θέλει, ἂν ξέρει πὼς εἶνε ἄρρωστη, νὰ ἐργαστῆ· ξέρει τὶς συνέπειες ἢ καὶ διατηρεῖ μέσα στὴν πόρρωσή της τὴν ἰδέα τῆς εὐθύνης. Ἡ διευθύντρια ὅμως εἶναι ἀμείλικτη. Ἀτομικὲς προφυλάξεις εἶναι συνήθως ἀνίκανες νὰ λάβουν αὐτὲς οἱ γυναῖκες εἴτε ἀπὸ τὴν ἀμάθεια τους εἴτε ἀπὸ ἔλλειψη μέσων. Στὰ 3 τελευταῖα χρόνια τὸ σύστημα ἐτροποποιήθηκε λίγο γιατί ξεχώρισαν μιὰ τάξη τῶν γυναικῶν πού ἐμπορεύονται τὸν ἑαυτό τους, μὰ ὑπὸ συνθήκες κάπως ἀνθρώπινες. Τὶς ὠνόμασαν ἐλεύθερες γυναῖκες καὶ τοὺς ἐπιτρέπον νὰ ἐπιθεωροῦνται ἀπὸ δικὸν τους γιατρὸν καὶ ἀπ' αὐτὸν νὰ πέρνουν πιστοποιητικὸ ὑγείας. Αὐτὸ εἶναι πάντα καλύτερο ὅσο κι' ἂν δίνει ἀφορμὴ σὲ ἐκμετάλλευση,

ὡς τόσο πάντα εἶναι κάτι πὸ πολιτισμένο. Εἶπαμε πὼς τὸ σύστημα πού κάνει νὰ φαίνεται τὸ κράτος προαγωγὸς δὲ σώζει τὴν ὑγεία τῶν πολιτῶν γιατί πραγματικὴ ἐπίβλεψη εἶναι ἀδύνατη. Ἰσα ἴσα, ἡ ἰδέα πὼς ἡ τὰδε γυναίκα παρακολουθεῖται ἀπὸ τὸν γιατρὸν κάνει αὐτὸν πού πάει κοντὰ της νὰ παραμελεῖ κάθε ἀτομικὴ προφύλαξη πράμα πού δὲν θὰ τῶκανε ἂν δὲν εἶχε τὴν πεποίθηση τῆς ἀσφαλείας. Εἶναι σήμερα γνωστὸ πὼς τὸ μόνον πού σώζει εἶνε τὰ ἀτομικὰ προφυλακτικὰ μέτρα καὶ αὐτὰ μόνον ὁ ἄντρας γιὰ λόγους πολλοὺς μπορεῖ νὰ λάβει. Οἱ ἀρρώστειες τῆς Ἀφροδίτης τότε θὰ λείπουν ὅταν οἱ ἄντρες θὰ ξέρουν νὰ προφυλαχτοῦν ἀπ' αὐτὲς. Οἱ ἄντρες εἶναι πού πέρνουν τὶς ἀρρώστειες ἀπὸ τὴν ἐστία τους καὶ τὶς μεταφέρουν σὲ ἄλλες γυναῖκες, στὶς φίλες τους, στὴν οἰκογένεια τους. Τίποτα δὲν θὰ μπορούσε νὰ ὠφελήσει τόσο ὅσο ἡ μόρφωση τοῦ ἄντρα, στὸ κεφάλαιο αὐτὸ καὶ ἡ συναίσθηση τῆς εὐθύνης. Ὑπάρχει ἄρθρο τοῦ ποινικοῦ νόμου πού λέει: «ὅποιος ἐν γνώσει του μεταδίδει νόσον τιμωρεῖται»... ὅμως αὐτὸς ὁ νόμος δὲν ἐφαρμόστηκε ποτέ. Ἐνας ἄντρας εἶναι σχεδὸν πάντα σὲ θέση νὰ ξέρει ἂν εἶναι ἄρρωστος καί, ὅπως φιλάγεται τώρα νὰ μὴ μεταδώσει τὴν ἀρρώστεια στὴ γυναίκα του, τὸ ἴδιο ἔπρεπε νὰ φοβᾶται νὰ μὴ τὴ μεταδώσει σὲ μίαν οἰαδήποτε ἄλλη γυναίκα πού θὰ τὸν καταγγεῖλει καὶ θὰ τιμωρηθεῖ. Δὲ θάταν καθόλου ἄπρεπο οἱ τελευταῖες τάξεις τοῦ γυμνασίου, στὰ νυκτερινὰ σχολεῖα τῶν ἐργατῶν, στὰ σωματεῖα, οἱ ἄντρες νὰ μαθαίνουν πὼς νὰ προφυλαχτοῦνε ἀπὸ τὶς ἀρρώστειες καὶ πὼς νὰ μὴν τὶς μεταδίδουν. Καὶ λέω οἱ ἄντρες ἐπειδὴ ὅπως εἶπαμε γιὰ λόγους φυσιολογικοὺς ἀκόμα καὶ κοινωνικοὺς ὁ ἄντρας ἔχει σαυτὸ τὸ κεφάλαιο τὴν πρωτοβουλία.

Ὡς πρὸς τὴν κοινωνικὴ ἄποψη τοῦ ζητήματος ἡ ἐπίσημη προαγωγή τοῦ κράτους εἶναι ντροπὴ γιὰ τὶς σημερινὲς ἀντιλήψεις τῆς ἀποστολῆς του, χωρὶς νὰ φέρνει καὶ καμὴν ὠφέλεια. Ἄμηση συνέπεια εἶναι ἡ ἐπίσημη ἀναγνώριση τῆς σωματεμπορίας. Γιατὶ ἀπὸ τότε πού ἀναγνωρίζεται τὸ κράτος μιὰ διευθύντρια τοῦ κοινοῦ σπιτιοῦ, ἐγκαθιστᾷ τὴν ἐπίσημη ἐκμετάλλευση. Οἱ κοινὲς γυναῖκες καθὼς εἶναι συνήθως χωρικές, ἀγράμμιτες, σπάταλες, διεφθαρμένες, πολλὴ γρήγορα, ἂν μάλιστα συμπέσει καὶ καμμιὰ ἀρρώστεια, ἐξαρτῶνται ἀλόλυτα ἀπὸ τὴν διευθύντρια πού τὶς κρατᾷ στὴ διάθεση της γιὰ χρῆση, γιατί τὶς οἰκονομίες τὶς πέρνει ὁ ἀγαπητικὸς. Βέβαια εἶναι ἀδύνατο στὴ σημερινὴ κοινωνικὴ σύνθεση ἴσως καὶ στὴ μελλούμενη νὰ ἐμποδίσουν κανεὶς τὸ ἐμπόριο τῆς σάρκα. Ὅταν κινεῖς εἶναι σὲ ἀνάγκη πουλεῖ ὅ,τι ἔχει, μὰ ἄς ἔχει, τοῦλάχιστο, τὸ δικαίωμα νὰ διαθέτει ἐλεύθερα τὸν ἑαυτό του. Δὲν ἐπιτρέκεται στὴν ὁμάδα γιὰ λόγους ἀμφίβολης ὠφελείας νὰ κατεβάζει μιὰ τάξη τῶν μελῶν της σὲ θέση ὑποδεέστερη. Άς λείψει ἀπὸ τὴν κοινωνία μας ἡ προσωπικότης τῆς διευθυντρίας καὶ τοῦ κατ' ἐπάγγελμα ἀγαπητικοῦ καὶ ἔτσι θὰ ξεπλυθεῖ μιὰ κοινωνικὴ κηλὶδα γιὰ τὴν ὁποία θάπρεπε νὰ κρύβομε τὸ πρόσωπο. Εἶπαμε πὼς ὑπάρχει αἰσθητικὴ ἀποψη στὸ θέμα: αὐτὴ μπορεῖ νὰ τὴν καταλάβει ὅποιος περάσει ἔστω καὶ ὡς θεατῆς, τὸν κοινωνικὸ αὐτὸ βουρκο.

Ἰατρός Γ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ